

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 31Csp/90/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119208638
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Skubáková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2119208638.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Katarínou Skubákovou, v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s.r.o, so sídlom Ventúrska 16, Bratislava, proti žalovanému: W. X., T. XX.X.XXXX, H. D.. X. XX, U., o zaplatenie 593,98 eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 270,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 270,- eur od 18.10.2016 do zaplatenia.
- II. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a.
- III. Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 10.10.2019 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 593,98 eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 27,48 % ročne zo sumy 525,98 eur od 18.10.2016 do zaplatenia, a úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 593,98 eur od 18.10.2016 do zaplatenia z titulu poskytnutého úveru jeho predchodcom (CETELEM SLOVENSKO, a.s.). Žalobca žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril jeho predchodca, s ktorého spoločnosťou došlo dňa 30.6.2016 k cezhraničnému zlúčeniu so žalobcom dňa 9.10.2014 zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty (ďalej "zmluva"). Obsahom zmluvy bol záväzok predchodcu žalobcu poskytnúť žalovanému revolvingový úver vo fomre úverového rámca do výšky 5.000,- eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluvy a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý úver spoločne s úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Žalovaný počas trvania úverového vzťahu vyčerpal z úverového rámca prostriedky v celkovej výške 633,69 eur, tak, že sumu 600,- eur čerpal financovaním na svoj účet a sumu 33,99 eur predstavujú poplatky, ktoré predchodca účtoval žalovanému v súlade so zmluvou ako súčasť úverovej istiny. Žalovaný svoj záväzok riadne a včas neplnil. Do dňa podania žaloby uhradil iba 165,- eur. Na predžalobné výzvy nereagoval. V dôsledku neplnenia splátok vyhlásil žalobca dňa 17.10.2016 mimoriadnu splatnosť úveru. Vzhľadom na uvedené si žalobca uplatňuje neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 593,98 eur (525,98 eur z titulu zvyšku úverovej istiny, 61,- eur z titulu dlžných úrokov z úveru, 7,- eur z titulu dlžného poistného z úveru). Okrem toho zi žalobca uplatnil úroky z dlžnej istiny 27,48% ročne a úroky z omeškania 5% ročne zo sumy úverovej istiny od 18.10.2016 do zaplatenia.

2. Žalovanému bola žaloba s prílohami doručená dňa 2.3.2020, k tejto sa nevyjadril.

3. Podľa § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

4. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 297 veta druhá CSP, keďže sa jedná o spotrebiteľský spor, a zároveň ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur. Súd vykonal dokazovanie listinami predloženými žalobcom, a to výpisom z obchodného registra (čl.4-10, čl.11), Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 9.10.2014 (čl. 17,18), výpisom z úverového účtu (čl. 20), Oznamením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 20.10.2016 (čl. 21), Doručenkou (čl. 21). Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle § 219 ods. 3 CSP. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu v zákonnej lehote, strany sporu ani ich zástupcovia na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

5. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav: Pôvodný žalobca spoločnosť CETELEM SLOVENSKO, a.s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 9.10.2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej sa spoločnosť zaviazala poskytnúť žalovanému revolvingový spotrebiteľský úver s aktuálnou výškou úverového rámca 600,- eur. Ročná úroková sadzba v prípade čerpania úverového rámca bola dohodnutá vo výške 28,68% a RPMN 46,36%, priemerná hodnota RPMN bola uvedená vo výške 24,36%. Splatnosť splátky bola dohodnutá na 10. deň v mesiaci, s tým, že splatnosť prvej splátky bola stanovená na 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené 1. čerpanie revolvingového úveru. Výška mesačnej splátky bola dohodnutá ako minimálne 5% z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- eur. V zmluve bolo dohodnuté poistenie (základný súbor) s poplatkom za poistenie 3,33%. Ako dodatočné predpoklady pre výpočet RPMN bolo v zmluve uvedené: výška čerpania úveru 600,- eur, s výškou mesačnej splátky 58,10 eur, s poplatkom za správu úveru 2,99 eur a splatenie úveru v 12 rovnakých mesačných splátkach. Celková čiastka k zaplateniu 733,08 eur. Žalovaný z úverového rámca čerpal istinu 600,- eur, a to ako vyplýva z výpisu z úverového účtu (čl. 20) dňa 28.10.2015. Keďže žalovaný dohodnuté splátky úveru riadne a včas nesplácal, pôvodný žalobca listom zo dňa 20.10.2016 (čl. 21) vyhlásil ku dňu 17.10.2016 mimoriadnu splatnosť úveru, v súlade s ustanovením časti 33 bodu 3.1 písm. a) Zmluvy. Súčasne vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy 593,98 eur, pozostávajúcej z úverovej istiny 525,98 eur a dlžných úrokov a poistného v sume 68,- eur. Žalovanému bolo zosplatenie doručené dňa 14.11.2016 (dňom vrátenia zásielky adresovanej žalovanému ako nedoručenej odosielateľovi). Čerpanie sumy 600,- eur z úverového rámca, celková úhrada sumy 165,- eur na úver, ako ani mimoriadne zosplatenie úveru ku dňu 17.10.2016 žalovaný v konaní nepoprel, preto ich súd považuje za nesporné.

6. Z výpisu z obchodného registra spoločnosti CETELEM SLOVENSKO, a.s. (čl. 11) súd zistil, že po poskytnutí úveru žalovanému došlo k zániku pôvodného veriteľa CETELEM SLOVENSKO a. s., cezhraničným zlúčením so spoločnosťou aktuálneho žalobcu - BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava 821 08, IČO: 47 258 713, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Po, vložka č. 2990 B.

7. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné

zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 791 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pre právne úkony týkajúce sa poistenia je potrebná písomná forma, ak nie je v tomto zákone alebo v poisťných podmienkach ustanovené inak.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 54a OZ v znení účinnom od 5.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

Podľa § 879v OZ (účinný od 5.12.2018 - novela OZ zákonom č.343/2018 Z.z, ktorým sa dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov), konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

Podľa § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

Podľa § 1 ods. 1, 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej aj len "ZoSÚ"), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. (1) Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti. (2)

Podľa §2 písm. d) Zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 2 písm. f) a j) Zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (f), ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov(j).

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) Zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

8. Právny vzťah založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere je v tomto prípade právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho podľa príslušných ustanovení právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch), keďže pôvodný žalobca pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože mu bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. V danom prípade vzhľadom na charakter úveru ide o úver podliehajúci úprave obsiahnutej v zákone č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy.

9. Právny predchodca žalobcu a žalovaný teda uzavreli zmluvu, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ. Na základe uzatvorenej Zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému revolvingový spotrebiteľský úver a žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Nakoľko zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ. Prístupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru ako ani dobu trvania zmluvy. Zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Uvedená náležitosť vo formáte presnej dátumovej špecifikácie konečnej splatnosti úveru pritom v Zmluve nie je uvedená ani indikatívne (príkladom pre prípad jednorazového čerpania úverového rámca pri nastavení minimálnych splátok), pričom v tomto prípade spotrebiteľ práve čerpal úver len jednorazovo, v celej sume úverového rámca, pričom jasné a zrozumiteľné indikatívne uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru pre prípad jeho jednorazového čerpania v rámci riadneho textu zmluvy poskytuje spotrebiteľovi zásadnú informáciu umožňujúcu mu posúdiť rozsah jeho záväzku.

Rovnako chýba v zmluve aj ďalšia obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď zmluva neobsahuje matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel ku konkrétnej výške RPMN. Ako uviedol Krajský súd v Trnave v rozhodnutí č.k. 9Co/298/2018 - 99 zo dňa 25. júna 2019, RPMN (ročná percentuálna miera nákladov) je jedným z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Ak potom zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN, ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom.

10. Vzhľadom na absenciu podstatných obsahových náležitostí dospel súd k záveru, že poskytnutý úver je v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkov, a teda žalobca nemá nárok na zaplatenie úrokov z úveru ani žiadnych poplatkov spojených s úverom, vrátane poplatkov za poistenie. Žalobca má nárok len na vrátenie poskytnutého úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovaného. Keďže žalovaný čerpal nesporne úver v celkovej výške 600,- eur a na úver zaplatil nesporne celkom sumu 165,- eur, mal by žalobca právo na zaplatenie sumy 435,- eur, ako rozdielu poskytnutého úveru a splateného úveru, ktorú istinu mu však nebolo možné v celosti priznať, keďže došlo i k súčasnému premlčaniu splátok vo výške 165,- eur, na ktoré premlčanie je súd povinný prihliadnuť ex offa.

11. K poplatku za poistenie súd ešte uvádza, že v zmluve o úvere sa uvádza len, že žalovaný žiada o základný súbor. Zo Zmluvy a jej spoločných ustanovení nie je možné vyvodiť záver, že bola uzatvorená konkrétna poisťovňa zmluva so základnými obsahovými náležitosťami v zmysle § 788 ods. 2 OZ (výška

poistného plnenia, výška poistného, splatnosť poistného, stanovenie, či ide o jednorazové alebo bežné poistné, poistná doba, údaj o tom, či sa oprávnená osoba bude podieľať na výnosoch poisťovateľa a akým spôsobom, vymedzenie práv a povinností zmluvných strán, výška odkupnej hodnoty). Pre poistnú zmluvu je v zmysle § 791 ods. 1 OZ predpísaná písomná forma a žalobca žiadnu písomnú poistnú zmluvu so základnými náležitosťami (tzv. zákonné minimum) súdu nepredložil. Vráťane ostatných poplatkov, nemá potom žalobca nárok ani na úhradu dohodnutého poplatku za poistenie.

12. Vzhľadom na dátum podania žaloby (dátum začatia konania) súd skúmal s poukazom na ustanovenie § 54a OZ v spojení s ustanovením § 879v OZ rozsah premlčania práva žalobcu. Plnenie dlhu možno dohodnúť aj v splátkach, tak ako tomu bolo v tu prejednávanvej veci. V takom prípade môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky (v tomto prípade minimálnej splátky 5% z dlžnej čistky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- eur), ktorá sa stane splatnou v zmysle dohody účastníkov zmluvy. Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, a preto pre každú z nich trojročná premlčacia doba plynie samostatne odo dňa ich splatnosti (§ 103 OZ). Veriteľ s dlžníkom sa môžu v zmysle § 565 OZ dohodnúť, že v prípade nesplnenia niektorej splátky, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky (tzv. strata výhody splátok), ktoré právo však môže využiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína v takom prípade plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky. Veriteľ však musí využiť svoje právo zosplatnenia celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej zo splátok najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Ak tak neurobí, stráca právo žiadať od dlžníka zaplatenie celej pohľadávky, premlčacia doba celého dlhu prestane plynúť a opäť plynie len premlčacia doba pre jednotlivé splátky.

13. K výkladu ustanovenia § 103 OZ súd dáva do pozornosti uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 9Co/261/2017-51 zo dňa 23.01.2018, v ktorom odvolací súd vyslovil záver, že „podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ust. § 101 Občianskeho zákonníka špeciálne, je počiatok premlčania upravený odlišne od všeobecného. Podľa vety prvej ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplynie teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka). Podľa vety druhej v prípade tzv. zosplatnenia dlhu len pre v budúcnosti majúce byť splatné splátky, premlčacia lehota začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§ 103 Občianskeho zákonníka), avšak tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva podľa cit. § 565 Občianskeho zákonníka.“

14. Súd tak nepriznal žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 165,- eur, keďže ide o právo vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré nie je možné v zmysle § 54a OZ bez ďalšieho vymáhať. Keďže ustanovenie § 54a OZ nadobudlo účinnosť 5.12.2018, je nevyhnutné ho ex offio aplikovať na všetky konania začaté po jeho účinnosti vrátane tejto veci. Keďže bolo dohodnuté plnenie v splátkach, v zmysle § 103 OZ začala plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich splatnosti, t.j. od 10. dňa v mesiaci, a to bez ohľadu na predčasné zosplatnenie úveru. Z uvedeného vyplýva, že premlčané boli všetky neuhradené splátky (v minimálnom rozsahu - t.j. vo výške 30,- eur mesačne) splatné viac ako 3 roky pred podaním žaloby (10.10.2019), konkrétne všetky neuhradené splátky splatné do 10.9.2016, vrátane. Veriteľ nemôže vyhlásením mimoriadnej splatnosti k 17.10.2016 spôsobiť neskoršiu splatnosť už pred tým splatných splátok, a to s poukazom na ustanovenie § 103 OZ, ktoré jednoznačne pri úprave premlčania určuje, že v prípade dohodnutia plnenia v splátkach začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. V prípade splátok splatných dňa 10.9.2016 a skôr bola teda žaloba podaná až po uplynutí trojročnej premlčacej doby (§ 103 prvá veta OZ v spojení s §100 ods. 1 a § 101 OZ). Do tohto termínu mal žalovaný zaplatiť v zmysle zmluvy 11 splátok v minimálnej výške 30,- eur mesačne (330,- eur), zaplatil sumu 165,- eur (rozpis splátok a úhrad čl. 20), a preto premlčaná je suma splátok 165,- eur, z ktorého dôvodu súd žalobu aj tomto rozsahu zamietol, vrátane príslušenstva pohľadávky, keď v prípade nepriznania istiny z dôvodu premlčania nároku, nie je možné priznať ani k istine príslušajúce príslušenstvo ako akcesorický nárok.

15. S poukazom na uvedené súd priznal žalobcovi neuhradenú časť istiny čerpaného úveru bez úrokov a poplatkov (600,- eur) po odpočítaní žalobcom uskutočnených úhrad na úver (165,- eur) a premlčaných splátok úveru, ktoré sa stali nevymáhateľnými (165,- eur), t.j. celkom sumu istiny 270,- eur (výrok I. rozsudku). V ostatnom rozsahu, t.j. v časti úrokov, poplatkov a premlčaných splátok úveru, vrátane príslušajúceho príslušenstva, žalobu zamietol (výrok II. rozsudku).

16. Pretože sa žalovaný s peňažným plnením dostal do omeškania, súd mu uložil tiež povinnosť zaplatiť žalobcovi ním uplatňovaný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy priznanej istiny 270,- eur od uplatňovaného dátumu 18.10.2016 do zaplatenia, keď úver sa stal v celom rozsahu splatný nesporným zákonným zosplatnením žalobcom ku dňu 17.10.2016 a do omeškania s celou neuhradenou zosplatnenou istinou sa tak žalovaný dostal dňom 18.10.2016. Výšku úroku z omeškania určuje nariadenie vlády Slovenskej republiky, ktorá výška úroku z omeškania v aplikovateľnom znení, je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobca tak má nárok na zaplatenie ním uplatňovaného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne (t. j. 5% + 0,00%), nakoľko základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky ku dňu 18.10.2016 bola 0,00%.

17. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

18. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobca sa žalobou domáhal priznania sumy 593,98 eur, s príslušenstvom (úrokmi z úveru a úrokmi z omeškania), t.j. ku dňu vyhlásenia rozhodnutia celkom sumy 1.206,49 eur (593,98 eur + 104,44 eur žiadané úroky z omeškania do dňa vyhlásenia rozhodnutia + 508,07 eur žiadané úroky z úveru do dňa vyhlásenia rozhodnutia), pričom mu bolo priznaných aj s úrokmi z omeškania ku dňu vyhlásenia rozhodnutia celkom 317,47 eur (270,- eur istina + 47,47 eur úroky z omeškania), čo predstavuje úspech žalobcu 26%, čomu zodpovedá úspech žalovaného 74%. Žalovaný by tak ako v konaní úspešnejší mal nárok na náhradu trov konania, avšak vzhľadom na to, že v konaní mu žiadne trovy nevznikli, súd mu nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok III. rozsudku). Súd má za to, že v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, t.j. v súlade s princípom rýchlosti a hospodárnosti konania, bolo v tomto prípade potrebné rozhodnúť o náhrade trov žalovaného uvedeným spôsobom za použitia čl. 4 ods. 2 CSP (keď potrebného ustanovenia niet), t.j. za použitia princípu racionálneho zákonodarca.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, odvolanie podané žalovanou by však nebolo účinné, nakoľko sa práva podať odvolanie výslovne vzdala po vyhlásení a odôvodnení rozhodnutia do zápisnice súdu.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.